

## POSTANOWIENIE

Dnia 23 lutego 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Wesołowski

w sprawie ze skargi S. K.  
o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego  
w Gorzowie Wielkopolskim  
z dnia 29 maja 2020 r., sygn. akt V Ca 88/20  
wydanego w sprawie z powództwa S. K.  
przeciwko W. spółce akcyjnej w W.  
o zapłatę,  
na posiedzeniu niejawnym 23 lutego 2023 r. w Izbie Cywilnej w Warszawie,

1. **odrzuca skargę;**
2. **oddala wniosek o zasądzenie od skarżącego na rzecz pozwanego kosztów postępowania wywołanego skargą.**

## UZASADNIENIE

W związku z wniesioną przez powoda S. K. skargą o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w Gorzowie Wielkopolskim z 29 maja 2020 r.,

### **Sąd Najwyższy zważył, co następuje:**

Zgodnie z art. 424<sup>4</sup> zd. 2 k.p.c. podstawą skargi nie mogą być zarzuty dotyczące ustalenia faktów lub oceny dowodów. Wynika to z charakteru postępowania przed Sądem Najwyższym oraz funkcji tego Sądu ukonstytuowanego jako sąd prawa, sprawującego nadzór nad działalnością sądów powszechnych

w zakresie orzekania. Ocena dowodów pozostaje zatem wyłączną domeną sądów powszechnych i nie może być dokonywana oraz kontrolowana przez Sąd Najwyższy.

Sformułowany przez skarżącego w ramach podstawy naruszenia przepisów postępowania zarzut dotyczący naruszenia art. 233 § 1 i art. 286 k.p.c., wprost odnosi się do problematyki ustaleń faktycznych i kwestii oceny przez Sąd Okręgowy określonych środków dowodowych. Skarżący usiłuje podważyć ustalenia sądów *meriti* co do wysokości szkody, kwestionując rzetelność i wiarygodność przeprowadzonej w sprawie opinii biegłego. W okolicznościach sprawy ocena zasadności zarzutu prawa materialnego, tj. art. 363 § 1 i 2 k.c. ma charakter wtórny. Nie jest bowiem możliwa bez oceny dowodów. Tym samym również zarzut ten musi być uznany za niedopuszczalny, ponieważ wbrew wyraźnemu zakazowi ustawowemu, w istocie zmierza do podważenia ustaleń faktycznych, na których został oparty zaskarżony wyrok. (zob. postanowienia Sądu Najwyższego z 31 sierpnia 2022 r., I CNP 136/22; z 25 maja 2022 r., I CNP 113/22).

Z tych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 424<sup>8</sup> § 1 k.p.c. odrzucił skargę. W postępowaniu wszczętym w wyniku skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia w zakresie nieuregulowanym mają odpowiednie zastosowanie, według art. 424<sup>12</sup> k.p.c., przepisy o postępowaniu kasacyjnym, w tym art. 398<sup>7</sup> § 1 zd. 1 k.p.c., zgodnie z którym strona przeciwna może wnieść do sądu drugiej instancji odpowiedź na skargę kasacyjną w terminie dwutygodniowym od doręczenia jej skargi. (postanowienie Sądu Najwyższego z 10 grudnia 2020 r., V CNP 51/19). Za odpowiedź na skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem nie może być uznane pismo procesowe pełnomocnika pozwanych wniesione bezpośrednio do Sądu Najwyższego 16 lutego 2023 r., a więc już po upływie terminu przewidzianego w art. 398<sup>7</sup> § 1 w zw. z art. 424<sup>12</sup> k.p.c. (doręczenie odpisu skargi pozwanemu nastąpiło 15 czerwca 2022 r., k. 14). Z tych względów został oddalony zawarty w tym piśmie wniosek o zasądzenie od skarżącego na rzecz pozwanego zwrotu kosztów postępowania wywołanych wniesioną skargą.

